

"רבי אבא תלמיד רשב"י"**מאמר א:****רבי אבא**

רבי אבא היה אמורא בבלי בדור השלישי. **היה עשיר** (בבלי שבת קיט א) ועסק במסחר במשי (בבלי בבא קמא קיז ב). לאחר עלייתו לארץ ישראל **למד אצל רבי אמי**.

הצלחתו

... זכה רבי אבא להצלחה גדולה בתלמודו, עד שתואר בתלמוד **כ"רבותינו שבארץ ישראל (הוא) רבי אבא"** (בבלי סנהדרין יז ב). רבים מהחכמים למדו ממנו תורה בארץ ישראל, ביניהם רב ספרא (ההלי פסחים נא ב). בתלמוד מסופר שמרוב אהבה לארץ ישראל **היה מנשק את סלעי עכו** (בבלי כתובות קיב א).

מסופר בתלמוד שכדי לקיים מצוות צדקה בסתר היה קושר בחלקו האחורי של בגדו כסף, ועניים היו מתירים את הקשר ולוקחים את הכסף (בבלי כתובות סז ב). רבי אבא מוזכר רבות בשני התלמודים. אחת הסוגיות הסבוכות בדיני ממונות קרויה על שמו נסכא דרבי אבא (בבלי בבא בתרא לג ב).

חלק ג: סיפורים**א:****יום פטירת רשב"י**

באותו יום שרבי שמעון בר יוחאי עמד להסתלק מן העולם, התאספו אצלו תלמידיו הגדולים והיה רבי שמעון שמח שמחה גדולה. באותה שעה סובבה אש את הבית ויצאו כולם וישבו מבחוץ, ורק התלמידים המיוחדים נשארו בבית. אמר רבי שמעון: השעה היא שעת רצון, ואני רוצה לבוא בלי בושה לעולם-הבא. יש דברים חשובים וקדושים שלא גיליתי עד עתה, הם היו נסתרים בליבי, וכעת הגיעה השעה לגלותם לפני השכינה ולהכנס בהם לעולם-הבא. **אמר רבי שמעון: רבי אבא יכתוב ורבי אלעזר בני ילמוד בפיו, ושאר החברים ידובבו בליבם את הדברים שאומר עתה.** והיה רבי שמעון דורש בדברים גדולים ועמוקים העומדים ברומו של עולם.

כשהגיע רבי שמעון לקראת סיום דבריו, ואמר את הפסוק - "כי שם ציוה ד' את הברכה, חיים עד העולם", אמר רבי אבא: 'לא סיים המאור הקדוש - הוא רבי שמעון - לומר 'חיים', עד שנפסקו דבריו, ואני כתבתי וחשבתי לכתוב עוד, ולא שמעתי ולא הרימותי את ראשי, כי האור היה גדול ולא יכולתי להסתכל ובתוך כך נודעזעתי. שמעתי קול קורא ואומר: "אורך חיים ושנות חיים יוסיפו לך". ושמעתי קול אחר: "חיים שאל ממך נתת לוי". כל אותו היום לא נפסקה האש מהבית

ולא היה מי שיגיע אליו, אל רבי שמעון, כי לא יכלו מפני האש והאור שהיו מסבבים אותו. לאחר שפסקה האש ראיתי את המאור הקדוש קדש הקדשים רבי שמעון, שנסתלק מן העולם, שנתעטף, ושופר על ימינו, ופניו צוחקות. התחילו החברים בבכיה ולא יכלו לפתוח את פיהם'.

וכך נמשך הדבר, עד שעמד רבי חייא ואמר: 'כעת אין הזמן אלא להשתדל בכבודו'. באו אנשי ציפורי, אנשים חזקים, ובקשו בכח לקבור את רבי שמעון במקומם. אנשי מירון גירשו אותם וצעקו עליהם מפני שרצו שיקבר אצלם. כשיצאה המיטה מן הבית, היה עולה באויר, ואש היתה לוחטת לפניו, שמעו קול: 'בואו והתקבצו להילולא של רבי שמעון, יבוא שלום, ינוחו על משכבותם'. כשנכנס אל המערה, שמעו קול בתוך המערה: 'זה האיש מרעיש הארץ מרגיז ממלכות, כמה מקטרגים ברקיע מסתלקים כיום הזה בשבילך'. זהו רבי שמעון בר יוחאי אדוננו שהקב"ה משתבח בו בכל יום: 'אשרי חלקו למעלה ולמטה. כמה אוצרות עליונים שמורים לו'. עליו נאמר (דניאל יב ; ג): 'ואתה לך לקץ ותנוח ותעמוד לגורלך לקץ הימין.
